

TOA SOAN N 23 BOULEVARD HENRI IV ORLÈANS... HANOI

TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ NĂM

DIRECTEUR NG TƯỜNG-TAM

GIÁ BÃO ĐỒNG DƯƠNG NGỎI ỚC... PHẠM HỮU NINH

ÁU THAM NHIỀU RỜI

Khả-hội ta xưa nay vốn là một xã hội... Hôn nhân năm...

Nội không giám nói mạnh, cưới không... cái gì cũng như bộ đội...

Ảnh hưởng của thầy trò Trường... ảnh hưởng của thầy trò Trường...

Vấn đề của ta gần đây. Thực như... như than, như đóm đi huýt...

Áy cũng may mà chưa ai nghĩ, chỉ... nghĩ đến nay ông thật ngại...

Mà xưa đã hết rồi cái thói râu... râu không tan được của bà Trưng...

Dưới những ảnh hưởng xấu xa ấy... ảnh hưởng xấu xa ấy đã làm cho...

Xưa nay, gặp sự gì nổi ức, oan... oan ông gặp nên bởi cái bất bình...

TỪ NHỎ ĐẾN NHỎN..

Chước bầu cử nghị viên Thượng... nghị viên Thượng...

Trong số những người ra ứng cử... ứng cử để tranh cử...

Giang nhơn nhất, có ông Bùi-quang... ông Bùi-quang-Chiêu...

Ông thành công có khác: người đời... người đời thật...

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Không biết Ông từ chức hay không... từ chức thì có cần hệ gì đến vai...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

Ông Gandhi tuyệt thực... Ông Gandhi đã tuyệt thực mặt-ông...

quyển Kim-Anh-Lê-Sử, rồi các báo... báo lại cho ông về nhà vượt...

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Bùn ngang..

Tuy các cụ nhà nho ngày đêm... ngày đêm đọc sách không-Mạnh...

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Tiếng cho sủa

Thôn Quan-Dương là một cái thôn... thôn ở dựa vào sườn đồi...

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

KÍNH CÁO ĐỘC-GIẢ

Bạn độc-giả nhận được số 15... số 15 mà không gửi giấy mua...

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

Ông rất tuyệt thực (gợi là ông muốn... ông muốn chết...)

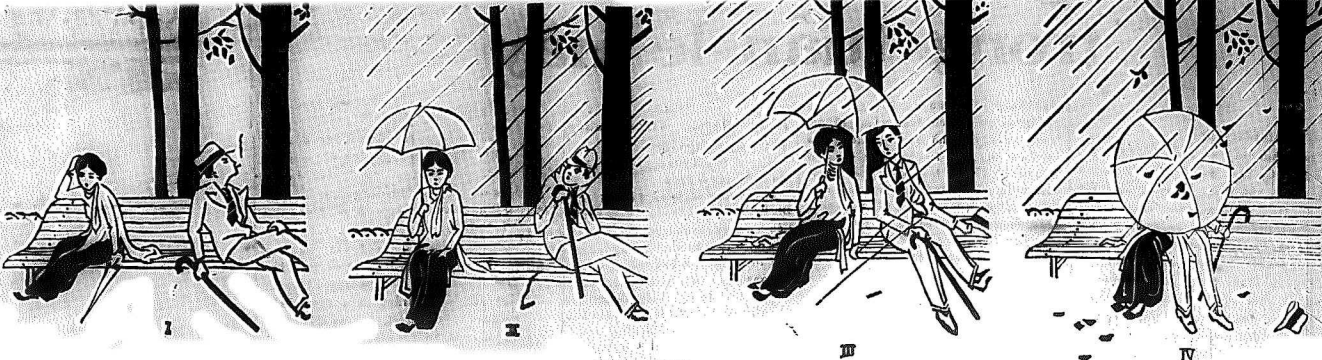

Chôn sâu cũ

30. 61 Rue des Tassees Hanoi
 Téléphone: 871
 Đồ đồng đẹp và kỹ nhất Bắc-kỳ, có đủ các kiểu mỹ thuật, giá bán phải chăng
 Chủ-nhân PHÙNG-VĂN-MAU
 các chi-địa
 105, Rue d'Espagne - SAIGON
 78 80 P. Donner - HAIPHONG

Một
 tờ báo
 PHONG-HÓA...
 xuất
 một
 tuần-lẻ
 vui.

Ich lời không ngờ...

VUI... CƯỜI...

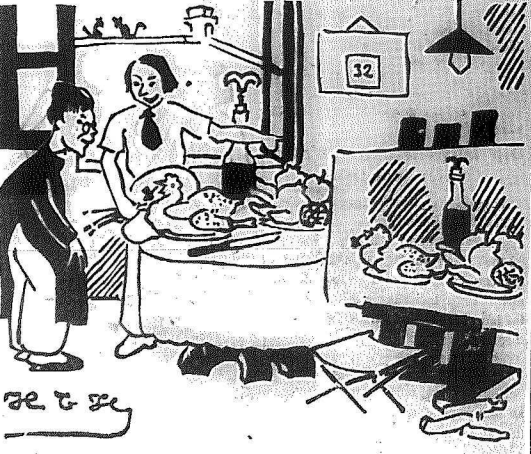

Hai anh nói chuyện

Nhà tôi có một con mèo đẹp lắm. Một hôm có người bà con viết giấy xin con mèo về nuôi.
 Tôi vừa xem xong đặt trên bàn, thì nó nhảy lên cắn cho nó tờ thư mới chịu thôi.
 - Mèo của bác cũng khá đấy, xong chưa bằng con chó của tôi. Một hôm tôi vào bếp bị nó nhò dính vào má, con chó nhà tôi muốn cắn cho tôi hay mà nó không biết làm thế nào cứ nhảy lên nhìn vào mặt tôi mà sủa - nhưng tôi vẫn không hiểu vì có gì... Một lúc nó chạy ra vườn, rồi nó vào, mồm ngậm một tấm lá. Tôi cúi xuống nhìn kỹ thì ra là cọng nhỏ rồi.

Cải kiện kỹ khôi

Nhân anh nuôi chung một con chó, chia nhau mỗi người nhận một chân. Một hôm con chó bị đau một chân sau, người nhận cái chân đó, nghe một ông lang, lấy để thấm dầu lấy quần vào chân ấy để chữa cho khỏi. Con chó mon-men xuống bếp, chúng đo miêng vài quần ở chân bắt lửa, cho nó nóng chạy văng sang nhà bên láng giềng, lửa bắt vào nhà. Nhà láng giềng chạy sạch. Láng giềng bắt đền.
 Bà anh kia bắt anh có cái chân chó ấy phải đền, con anh này thì nói để cả đống người cùng bò tiền đều nhau ra bồi thường. Các cụ nhau mỗi không xong, tục nhau đến cửa công.
 Quan xử: bắt bà anh có chân chó đau thì không phải đền một xu nào. Vì rằng: chân chó có quặng đau không hại đến ai, anh kia có quặng lấy dầu lấy thấm vào chữa cho chó, không hại đến ai, chó bị lửa là vì tình cờ, cũng không hại đến ai. Nhưng vì con chó con bà chân khỏe mới chạy được, vì... bà chân mới

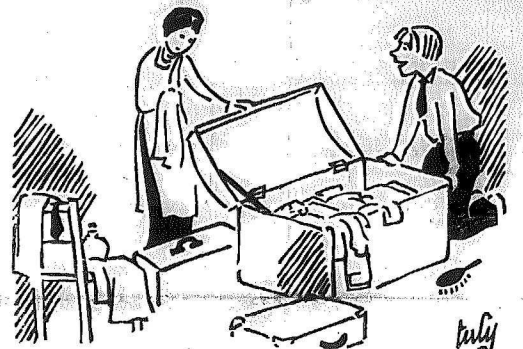
- Sao bác về toàn một thế này?
 - Bác tình thuê một thế đất, thế này về xong, các việc nhà, ra tiền vào cửa

chuyện ngắn.

ĐI NAM KỲ

- Anh Cán xin đi Nam-kỳ!
 Câu chuyện đồn ran trong số Lạc-lộ.
 Từ ông tham Tề cho đến chú loong loong Bè, ai cũng đều lấy làm ngạc nhiên về cái tin quái gở...
 - Chả có lẽ!

mười một giờ, chiều gần năm giờ mới về. Trước thuy-mi, ngọt ngào biết mấy, nay thì cau-có gắt-gồng xuốt ngày. Chửi mắng dầy tờ lèm bèm, bắt bẻ có học chông tưng tưng. Chồng thấy vợ thế càng chiều. Lại gì hạng con người như nhực!

- Thì thủ hai -au anh ấy đáp (lần vào Nam kia kia!
 - Là nhĩ!

Mà là thực! Xuốt hai mươi năm ông ký Cán làm việc ở sở Lạc-lộ, ít khi ra khỏi thành phố Hanoi, chẳng biết Yên-phu ở về phía nào, làng Bạch-Mai đường gần hay xa, sao nay lại có ý tưởng ngông cuồng xin đi xa-lắc xa-lơ như thế? Cũng chẳng phải có điều gì làm mất lòng quan trên mà phân trí: trong hai mươi năm trời, từ mười bảy tuổi cho tới nay bầm bầy, từ khi lương còn 25 đồng cho đến nay tăng gần tám chục, ông ký Cán vẫn làm tròn bổn phận, số không cộng sai một cọt, tiền không hề thiếu một hào. Đối với quan trên ông là người được việc, cùng anh em đồng sự là người bạn tốt, hiền lành, ít nói.
 Ông tham Tề thì thăm với ông phân Cơn:
 - Có lẽ từ ngày vợ nó chết, nó buồn bực... phát cáu.
 - Khó... ông! Nó lấy con dâu Lan đã gần hai năm nay. Buồn gì mà buồn!

Đầu Lan ở Tuyên-quang về Hanoi, "mở nhà hát ở phố Khâm-thiên được một tháng thì tình cờ gặp ông ký Cán. Hồi đó, nhân vợ mới chết ông ký thàng ngày ăn sầu phiền nướ, nên anh em thương hại đến rủ đi "đẹp đẽ" ở quê cho khuây khỏa... Ai ngờ... duyên trâm năm ông Tô-bồng (bà bán tơ xưa, chẳng bao lâu đầu Lan đã trở nên bà ký.
 Về nhà ông ký, Lan tỏ ra con người đảm đang đĩnh đạc, làm lung xuốt ngày, nên được chồng yêu thương vì nể. Duyên càng duyên, lửa càng nồng trong khoảng một năm trời tình keo sơn như một ngày thêm khăng khít.
 Bỗng hơn tháng nay Lan đổi hẳn tính nết. Trước chăm chỉ bao nhiêu thì nay lơ đãng bấy nhiêu. Khi chồng ở nhà thì cãi nhau. Chồng đến

Bao nhiêu lỗi thường cho là ở mình cả. Có khi lần thân ông ký nghĩ quanh: "Nó quen sung-sướng, được bao công từ chiều chuộng xưa nay. Lấy mình là một sự bất mãn... Ta còn có vẻ gì đẹp trai nữa mà bảo nó thích được. Thôi! ta cứ làm cho nó bằng lòng... vẫn mệnh nó để gửi vào tay ta kia mà..."
 Từ đó ông ký cố đi kiếm thêm việc ngoài làm cho rộng tiền tiêu, chịu khó làm mò tìm đến xin việc cũnàh muốn mượn thầy giáo trông coi việc học cho con. Như thế có tháng kiếm được đến ba bốn chục bạc...

Trong khi ấy thì Lan vẫn buồn... Khốn nạn! còn biết làm thế nào cho vui lòng người yên! Chẳng được đứng, ông ký nghĩ lời hỏi vợ:
 Vợ vợ muốn gì?
 Lan nũng nịu:
 - Em chỉ muốn đi saigon

Thế là ông ký Cán đệ đơn xin đổi đi Nam kỳ. Hôm nay ở sở về, ông ký cầm chiếc phong bì vàng to tướng hơn hờ báo vợ:
 - Được rồi!
 - Đến Saigon ấy mà!
 - Đi Saigon.
 - Thế à cậu!... Trời ơi cậu yêu em quá! Thế bao giờ đi bở cậu?
 - Thứ hai sau.
 - Chết! thu xếp sao kịp?... Xin hoãn có được không cậu?
 - Không được!
 - Nhưng còn bắt họ đăng bà tham Công, mãi cuối tháng người ta mới công. Hay cậu vào trước, em thu xếp xong sau.
 Ông ký ngần ngừ...
 - Thôi cũng được!
 Trong tuần lễ (trước ngày li - biệt, vợ chồng ông ký ăn yến nhau khốn xiết. Ông ký thấy vậy cảm động:
 - Minh yêu tôi quá.
 - Chả yêu mình còn yêu ai? Bở

- Ha, bốn tháng nay tôi không được mình ăn yến như thế, tôi đã ngờ mình chán rồi rồi.
 - Không nên ngờ hão, biết chưa? Hai cữ hôn theo liền câu mắng yêu làm ông ký càng cảm động, nước mắt chảy trên hai gò má.

Nửa tháng sau, trong phòng ngủ nhà ông tham Ái, Lan đứng trước tủ gương chải đầu, túm túm cười với bóng, có vẻ tự đắc rằng mình vẫn đẹp.
 - Cậu!
 Trên giường Hồng-kông, cậu tham ngủ mê mệt vẫn không thừa.
 Lan đến bên lấy tay lay mạnh:
 - Dậy đi làm chứ! Cậu! Gần bảy giờ rồi!
 Ông tham Ái thức choàng, ngồi nhồm đậy, như người tỉnh giấc chiêm bao.
 - Cởi gì thế, mẹ?
 - Bậy rồi rồi, dậy đi làm! Nay cậu!... Cậu có biết tại sao em yêu cậu không?
 - Không.
 - Tại cậu ngoan, dễ bảo, nên em yêu cậu!... Cậu có biết tại sao em yêu cậu còn nằm lý ra đấy?
 - Ở thì đây này!

Được chưa đây nửa năm. Lan giờ như làm mẹ thất. Mà có khổ gì đâu. Chỉ đem cái chân-sách đi thì -bánh với người chằng chịt nhũ: yếu rồi...
 Nhưng thường trong tình giới bất cá tính tình kỳ không thể đi với nhau được. Người nào mình để lên nói thì khó lòng mà yêu được. Lúc đó những tình xấu của người yêu sao hiện ra làm thế? Nào những nó-nhu-nhược nó gâu, nó nói ngang như cua. Đến cái tâm ái tình nồng nàn của ai, mình cũng cho là một lát xấu: "Gớm! /làng cha si-tính! ngu ngốc, bực mình chết đi được!
 Tôi trình-dó ấy, thì bao cảm -tình đã đổi ra lãnh đạm rồi, mà tôi lách đăm đăm ác cảm chỉ có một bước. Đến nỗi ăn ở với nhau được có chín tháng, trong buổi ngủ ông tham Ái, đã sly ra tất cả bí hải kịch sau này:
 Lan nũng nịu nói với chồng:
 - Cậu ơi! cậu có còn yêu em nữa không?
 - Ờm không trong thấy à? Bậy giờ cậu yêu em lại gấp trăm gấp nghìn ngày của mới biết em.
 - Thế cậu có chiều em không?
 - Chả chiều em thì chiều ai?
 - Em muốn gì cậu cũng cho nhà!

- Cậu à! hôm nay nó đến nơi rồi đấy nhĩ?
 - Đến đâu?
 - Đến Saigon ấy mà!
 - À!... Gớm thằng cha gâu quá. Không biết nó xin đi Nam-kỳ làm cái thời gì thế?
 - Nhưng nó không gâu, không ngu thế thì để thường cậu đi lấy được em! Cậu à!... em mà không lấy được cậu thì nay em khổ quá nhĩ? cậu nhĩ?
 - Em Lan bầu cậu đấy!

- Cũng cho.
 - Cậu có biết tại sao tôi lâu nay em bay buồn bã gút-gông không?
 - Tại em không yêu cậu nữa.
 - Không phải nhà! Tại em chỉ muốn đi Saigon. Vậy cậu làm giấy xin đổi vào trong ấy cho em theo vào. Nhà cậu nhà!
 - Đi Nam-kỳ?
 - Ở đi Nam-kỳ! Nhà cậu nhà!
 Ông tham Ái ngẫm nghĩ... "thế đấy... nể một mình."
 - Đi Nam-kỳ!
 T.K.G.

Giống vật cũng có đoàn - thê

Câu yêu - cũn em ơi ! tao đây với em nào...

VĂN HỌC

Quốc văn nó đi như sao...

Nó cứ đi... rất chậm... (Viết theo lối văn Tân Đà)
Ta thường nghe truyện - văn nước
Việt-Nam bắt đầu cái cách mới tự
Hàn-Thuyên, Nguyễn-sĩ-Cổ mới gọi
theo sau, kể đến đời Lê-thành-Tôn
vịnh ngâm con cò, Nguyễn-binh-
Kiệm soạn tập Bạch-vân-Thị ý tưởng
cao siêu, Ôn - như - Hậu viết khúc
Cung - oán - ngâm lời văn ai oán.

Cách sinh hoạt của giống vật cũng
như cách sinh hoạt của loài người
là. Có người làm ăn lương thiện cứu
giúp đồng bào, có người tăng tật, ăn
gạo nếp, đèn giăng chiếu cò,
vô nghề nghiệp, vô gia-cư.

Như giống Đàng-Hồibalanes! béo
tròn trướng trọc, không lẽ được một
bướm mà náo; nay ước, mai ao, chỉ khao
khát đi du lịch; Vì có ấy nên hễ gặp
chủ tóm hùm nào đi qua, là Đàng-hồ
ta bám chặt ngay lấy cổ xe, nhờ nhà
chủ túy ý muốn đưa đi đâu cũng liều
một phen cho thỏa chí. Nếu tốt số,
gặp được tóm già khách bậm ngay
lấy bộ thiết giáp của chủ, cùng nhau
họ hẹn trăm năm kết nghĩa. Nếu xấu
số kết bạn với cậu tóm sắp lụi. Thì
giáp chủ chửi ra để lại, khách lẩn
theo không được, đành cứ khư khư
giữ lấy của tin, môn con mắt trong
người trí kỷ.

Còn lối giống muốn đi chơi,
không muốn mất tiền xe như vậy
nữa. Có ông vô nhiều khi một thân
lẻ khắp chuang quanh mình toàn
những khách quý như thế cả, nhin
cứ như học một lượt ỏ giáp vậy...
Các hàng khách trên kia, trong khi
đi đường, vô được môn gì vào miệng
là ăn.

Có một bọn khách khác, sang trọng
hơn, tuy đi xe nhờ, nhưng vẫn
trở khắp chuang quanh mình toàn
những khách quý như thế cả, nhin
cứ như học một lượt ỏ giáp vậy...
Các hàng khách trên kia, trong khi
đi đường, vô được môn gì vào miệng
là ăn.

Một giống của khic, tinh quái có
tiếng, trông giáng giập rất mũm
mũ, đẹp, hai càng sọc cặp hai con
Hải-quỳ sắc như chàm tươi, thấy của như
một chàng công tử đáng hoa vậy.
Thường của không biết làm đóm,
của chỉ biết ăn Hải-quỳ trong khi được
của dước đi như vậy, hễ gặp các
giống nhỏ là rỏ cung lập lên lên bắn
chết, hoặc gặp con lớn thì đuổi đi.
Con nào chết, của ta ở sau tay lấy
cung náo bị nhừ nát thôi. Những
giống biết học đoàn thể với nhau
như vậy kể ra còn nhiều. Xong không
lấy thế mà ước rằng không bèn
nào ở lại, vì có nhiều giống vừa ở
nhờ lại vừa tàn phá gia chủ nữa.
Lạng khách này, cứ chui vào vào
bung các giống khic thì máu, ăn
cướp các chất béo của chủ, rồi sinh
sản thành hẳn một gia đình đông đúc
chia-nhau chui rúc vào các bộ phận
của chủ, làm liệt hết, khiến cho chủ
cúi mong chết già mà không được!

Kinh-tế nước nhà khùng-hoàng, nam bắc
đàn cũng nghe thấy lời ta-thiên rợn-rĩ;
nghe họ khùng sa chm được hay hàng lễ
(các nhà văn-sĩ nói tới bây giờ mau sa
nước mất).

Ông giết mau mau lên ông t

Nhưng lúc đó, tôi có nghĩ gì đến kinh-tế
nữa đâu... hát còn mắt có sáng, cái miệng
có tươi (xin phép nói thêm) có đẹp ra
"phết". Có là cũng thanh ý, tức... tôi
mỏi ở... rồi đưa cho cái quạt chành lan, con
bướm hắc... ông mua đem chơi. Tôi phải
bỏ ra một hào.

Đi hồi lâu, đã buồn lại đời: liền rẽ vào
huyền chèo lòng an một bát (xin các ngài
đừng cười). Ông chú hiệu dượng quạt tho
một đĩa đầy tờ:

— Đi ngay cho rồi quân (số) là,
Đường làm ngựa (gạo) ngựa (tiết) tào
to cho một cái thì chết (quay) ra bầy
gió!

Tôi nghĩ thầm: ông này tính khí cũng
đàn bà lắm. Việc gì phải nói (tông) thông
cứ cho nó một cái (móng) tay thì dúi đi
không có được không. Nghĩ vậy, nhưng
không dám nói (loạc mồm) ra, e lại
vạ mồm.

Đến có hàng sách... mới tức có phát
pho, cái khăn san bộ thông, con mắt có mơ
màng như đang đắm đắm tự hồi: thực
phiếm, đầm thanh với hồ Trúc-bạch cách
nào tiện hơn. Có hàng đi buôn, sách có
gợi buồn hơn, đeo thêm kính không
hoàng, ba mỗi phiên đó, hồi ai là người
cầm dước nước mát. Vì thế tôi phải trả
ra ngay.

Vừa quay ra, thì thấy ông Trúc-khai, các
gì thì tiếng ở Hà - (thành) tay (chết) cái ở
dương đi (tho) thì lên ở vô đường. Tôi
thấy ông buồn quá, không dám đến gần,
cố mặc ông chìm đắm trong cái sâu
(trường - thiên cò) thế của ông.

Gặp ông vào-sĩ, lại nhớ ngày đến nhà
hàng mình.

— Có hàng có thấy gì là kinh-tế khùng-
hoàng không?

— Không, không thấy gì cả.

— Ông phải nói rõ ngày trước tôi lại
tưởng có cái gì kinh với hoàng.

CHỢP BONG
CINEMA PALACE
Từ thứ tư 28 septembre đến
thứ ba 1 Octobre 1932
Thứ tư:
Đức Bảo-đại hồi loan
Những cuộc vui ở Huế
Một cuốn phim ảnh có giá trị:
FANTOMAS

GINEMA VARIÉTÉS
L'AFRIQUE VOUS PARLE
Ai thích phim cảm xim - mới lạ
GINEMA CARNOT
Rue Dieulefi --- Tại chợ của Bác cũ
lập rộng rãi sạch sẽ riêng để chiếu
phim cảm có giá trị Tuần lễ đổi tro có
hai lần. Giá vào xem rất hạ.

CHỢP BONG
CINEMA PALACE
Từ thứ tư 28 septembre đến
thứ ba 1 Octobre 1932
Thứ tư:
Đức Bảo-đại hồi loan
Những cuộc vui ở Huế
Một cuốn phim ảnh có giá trị:
FANTOMAS

GINEMA VARIÉTÉS
L'AFRIQUE VOUS PARLE
Ai thích phim cảm xim - mới lạ
GINEMA CARNOT
Rue Dieulefi --- Tại chợ của Bác cũ
lập rộng rãi sạch sẽ riêng để chiếu
phim cảm có giá trị Tuần lễ đổi tro có
hai lần. Giá vào xem rất hạ.

QUANG-MY
13, Rue de la Soie, Hanoi
Téléphone. 702
Soieries de luxe et tous tissus
Bản-hiệu mới về rất nhiều hàng mùa rét:
Hàng Tàu: côm nhung Thượng-hải, gấm, vóc, nhiều đủ các mỳ
Hàng Tây: nhung, satin lam hoa gấm, satin đen nhiều tà
chơn và thêu, và đủ các mặt hàng khác nữa.
Bản hiệu lại có nhiều các kiểu ô cần (parapluies cannes) để các ngài dùng
rất hơn thời trang.
QUANG-MY

Phúc Lợi
MỘT VIỆC RẤT LỢI CHO
HỌC SINH
Các anh em học sinh muốn:
) Có các bài học in sẵn không phải mua sách.
) Có livret và carte d'élève, và thư viện xem sách và mượn sách đều
không mất tiền.
) Được học phí hay lãnh học bổng.
3) Có một trường có kỹ-luật, có cử-nhân, tú-tài, và ở các trường cao-dẳng
sư phạm ra, thì nên đến ĐÔNG-KHÁNH HỌC ĐƯỜNG N-39 rue des
TEINTURIERS Hanoi mà học sẽ được vừa ý.
Hỡi các phụ-huynh học-sinh:
Món cho con em thành tài và có nhân cách thì nên sớm gửi trường.

MUA NONG NUC NAY !!!

Lúc mưa nắng bất kỳ, thường hay mắc phải chứng cảm mạo, kíp nên dùng :

THOAI NHIỆT TAN

Liệt cử cảm nắng, cảm gió, rức đầu, ngạt mũi, nóng, sốt rét liên miên đều dùng được cả một gói sẽ thấy rõ hiệu

Giá : 0p.40

ĐẠI-QUANG DUOC-PHONG

47. phố Hàng Đường, Hanoi — Giấy nói số : 805

MỘT CỘ' QUAN

Chuyên khảo cứu về những cách phòng nạn cháy.
Thực hành cách phòng nạn cháy theo phương pháp riêng.

BẤT HIỆU NGHIỆM

Chủ nhật nào cũng có thử máy ở nhà
hiệu để tỏ rõ sự hiệu nghiệm của máy

KNOCK-OUT

PIERRE JACOMET

Thầy dạy chuyên môn của học Knock-Out,
 chuyên môn về các nhà phòng nạn cháy
 44, rue DORVILLE (Hanoi-Hàng-Nghĩa) Hanoi
 47, Phố Hàng Đường, Hanoi (Điện thoại: 802)

AI muốn hỏi han điều gì về

cách ngăn phòng nạn cháy, bản
hiệu rất hoan nghênh chỉ dẫn,

THƯƠNG KHÁNH Y-QUÁN

Grande pharmacie sino-Annamite

172 Route Hué, Hanoi

Là một nhà bào chế lớn, chế thuốc bắc và thuốc nam theo phương pháp
khoa-học, chế phòng riêng thí-nghiệm, xem mạch bốc thuốc, cho đơn cùng
chữa các bệnh tình nguy-hiêm.

Lại có bán một thứ thuốc « Tây » trước khi uống không phải kiêng cơm,
sau khi uống không phải uống nước, đi ngoài không nhọc mệt, giá bán nhất
định 5 xu một liều, ai mua buôn tính giá riêng.

Thương Khánh Y-quán

172 đường Hué, Hanoi

BIJOUTERIE TONKINAISE

VAN TUONG

(Chính hiệu BÀ-LỤC)

HAIPHONG — 293k, Phố chợ Sắt

Bản hiệu chươn làm, bán và chữa đủ
các đồ vàng bạc thời trang Nam-Việt đã
lên hơn 20 năm nay; giờ vàng cũng
túng tuổi đứng cân.

Lại có bán thêm các thứ chèn ướp hoa
vàng — Sâm Cao-ly, Huế-Kỳ, quế than*, yến,
Đường-Nam.

Quý khách có lòng chiêm cổ sẽ không ít
vấn đề gì.

Có bán theo cách liên hóa giao ngân
VAN-TUONG

Câu tự ở đâu?

Bạn thiếu niên, nhiều người quá ham mê
sắc dục, hay bị bệnh tật chữa không
tuyệt vọng có khi dùng thuốc quá công-
câu-thào suy nhược, đi tinh, móng tinh
trọng nước, thường có vấn như sinh chỉ
flammet muốn dưng có tử, hoặc hữu
sinh vô dưỡng thì nên kịp dùng « Kiên
tiên tu thể hoàn » Thanh-Hà chỉ ít lâu
thừa thể trạng kiện, ăn ngon ngủ yên như
thường không cần lo ngại các nạn tuyệt t
nữa. Thật là một môn thuốc cứu trợ tu không
đào báng. Giá mỗi lọ 1p.60.

Có phòng riêng chuyên chữa chữa bệnh
tinh và bán cả Cao Đan Hoàn Tán.
Niệm cũ ở xa không khỏi
không lấy tiền.

THANH HÀ DUỐC-PHONG

55, Route de Hué — Hanoi

AI mua biết được

nhiều nghề

Như nghề làm đường, nghề ép dầu (dầu
đỏ, dầu thầu dầu), nghề làm sa-phòng
(sa phòng trắng, sa phòng rửa mặt), nghề
làm nước, nghề nhuộm (nước vải tẩy đỏ, nhuộm
vải bông, vải toan) v. v.

THÌ NÊN MUA QUYỀN

Nông lâm hóa-học

kỹ-nghệ

Mỗi suất bán

Sách dày gần 160 trang, Giá bán 0p.20.
Cuốn thường 0p.06. Cuốn recommané
0p.16 ở xa gửi bằng timbres postes cũng
được cho: ĐỒNG-TÂY-ẤN-QUÁN, 193
HÀNG ĐỒNG HANOI.

CHỮA BỆNH NGHIỆM

CHỮA BỆNH NGHIỆM

CHỮA BỆNH NGHIỆM
TU NGỌC LIÊN
HAY NHẤT-0#60

Đến 1er Octobre hiệu thuốc

Từ-ngọc Liên

Số đơn lên số 73 phố Hàng Gai.

HAI GIẢI THƯƠNG

300^P và 150^P

Xem thể lệ trong Văn-Học Tạp-Chi

ĐẾN CUỐI SEPTEMBRE

VAN-HOC TAP-CHI

Số báo sẽ xuất-bản — Ngày 112 trang — Giá 0p.35

TỪ OCTOBRE TRỞ ĐI VĂN-HOC SẼ RA

Một tháng hai kỳ

ĐÚNG NGÀY 1 VÀ 15. — Mỗi số 0p.18

Số 5 sẽ ra ngày 15 Octobre

QUANG-HUNG-LONG

79 Hàng Bè Hanoi - Tel. 191

Có bán đủ các thứ sắt, cùng các thứ
khác, dùng về việc làm nhà cửa
kiến trúc, làm ruộng, và các công nghệ.

NHÀ RUỘM

PHAM TA

Tốt nghiệp trường Hóa-học chuyên môn tại thành Paris

Mùa rét sắp tới

Nên đem quần áo loại hiệu Pham-Ta

PHỐ BỜ HỒ

(tuộm lại, tẩy vết, ngả màu như mới

Đắt mau chóng, cẩn thận.

Các ngài nên cho các em học:

TRƯỜNG

SONG THANH

Rue Jacquin

Nhà trường có thầy giáo đứng đầu
sân sóc kỹ lưỡng đến sự học của
các em.

TÊ-MỸ

Cho thuê XE, ĐẠM-MA
ĐÓN RỒNG
Ô-TÔ

30, Ngô trạ m mới

Rue Bourrel, HANOI

NÊN ĐỌC

BẢO ĐÔNG-PBƯƠNG

Tam ra mỗi tuần 2 kỳ — Thứ ba và thứ sáu

Nghị luận sắc đáng — Tin tức thành thực

Direr-teur: TRẦN-VỸ

Tòa báo: 88, 88 Rue du Pont en Bois — Hanoi

PHÒNG THĂM BỆNH

của Bác sĩ Nguyễn-văn-Luyện

8, Rue de la Citadelle

Khám bệnh ở nhà và đi thăm bệnh mọi nơi

Chữa bệnh bằng điện, khí được các bệnh kinh-liên.

ở số 8 Phố Đường Thành

(hay là Cửa-Đông-bàng Đa, sau phố Xe Đốt)

Một cuốn sách « thiết thực » có ích-lợi vừa xuất-bản do Nhà-Nước thông dụng :

LUẬT TRƯỚC - BẠ MƠI

Thẻ-lệ đương thi-hành tuế trước-bạ, teM, ộp bạ và Địa-bạ, có thi dụ dẫn giải rõ ràng

Ông-Mai: NGUYỄN-QUANG-THÁI soạn

Sách này sau khi quan Chánh Trước-bạ Đông Pháp và quan Chánh Địa-bạ Đông Pháp xem qua rồi, Tòa Trước-bạ Trung-trung lại kiểm-đuyệt cẩn thận.

Công-văn số 4.117 - E, gửi ngày 27 Décembre 1930. Quan Giám-Đốc Tài-Chính đông-Pháp có giới thiệu với:

Quan Thông Đóc Nam kỳ — Quan Khâm Sứ Trung kỳ — Quan Thông Sứ Bắc kỳ

Nên mua quyền này cho các chức-dịch chốn hương thôn thông dụng, vì là quyển sách thiết thực rất có ích lợi cho nhân-dân

sách giấy 90 trang. Giá 0p.60